

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-07335/2018-ERU

V Praze dne 1. dubna 2019

Č. j. 07335-10/2018-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-07335/2018-ERU zahájeném Energetickým regulačním úřadem dne 27. listopadu 2018 doručením oznámení o zahájení řízení o přestupku č. j. 07335-7/2018-ERU ze dne 26. listopadu 2018 podle § 78 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) s obviněným z přestupku, kterým je společnost **DTS Vrbenský, a.s.**, se sídlem Most, Souš čp. 7, PSČ 43403, IČO: 631 45 251, ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 31. prosince 2018 (dále jen „energetický zákon“) rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, kterým je společnost **DTS Vrbenský, a.s.**, se sídlem Most, Souš čp. 7, PSČ 43403, IČO: 631 45 251 (dále také „obviněný“), **se uznává vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 46 odst. 12 energetického zákona prováděl dne 30. června 2018 v katastrálním území Lovosice, na pozemku parc. č. 3001/23 zemní práce související se stavbou „Lovosice – průmyslová zóna II“, při kterých poškodil zařízení elektrizační soustavy (kabel VN 22kV 3x240 mm² AVXEKVCE), čímž obviněný nesplnil povinnost zdržet se v ochranném pásmu i mimo ně jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

II. Podle § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 91a odst. 7 energetického zákona se obviněnému za spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 43 000 Kč** (slovy: čtyřicet tři tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedeného u České národní banky, č. účtu: 19-2421001/0710, variabilní symbol 10819.

III. Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se obviněnému ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 10819.

IV. Podle § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se poškozenému, společnosti **ČEZ Distribuce, a. s.**, se sídlem Děčín - Děčín IV-Podmokly, Teplická 874/8, PSČ 40502, IČO: 247 29 035 (dále také „poškozený“ nebo „ČEZ Distribuce, a. s.“) **nárok na náhradu škody nepřiznává** a poškozený se s tímto nárokem odkazuje na soud.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 20. července 2018 byl Energetickému regulačnímu úřadu (dále také „Úřad“ nebo „správní orgán“), jako věcně příslušnému správnímu orgánu podle § 18 energetického zákona, policejním orgánem Policie České republiky, Obvodní oddělení Lovosice, pod spisovou značkou č. j. [REDAKCE] postoupen spisový materiál obsahující podezření ze spáchání přestupku proti energetickému zákonu, ke kterému mělo dojít dne 30. června 2018 v katastrálním území Lovosice, na pozemku parc. č. 3001/23 při provádění zemních prací souvisejících se stavbou s názvem „Lovosice – průmyslová zóna II“, při kterých bylo poškozen kabel VN 22kV 3x240 mm² AVXEKVCE (dále také „zařízení elektrizační soustavy“ nebo „kabel“) způsobem, který je v rozporu s ustanovením § 46 odst. 12 energetického zákona.

II. Zjištění vyplývající z šetření policejního orgánu a popis skutkového stavu

Zaměstnanec obviněného pan [REDAKCE] uvedl, že dne 30. června 2018 prováděl výkopové práce s pásovým rypadlem Komatsu PC 290 na stavbě v Lovosicích. Před započatím prací dostal instrukce od stavbyvedoucího pana [REDAKCE], který mu určil výšku terénu, kterou měl za úkol odbagrovat. Na existenci zařízení elektrizační soustavy, tj. kabelu VN 22 kV upozorněn nebyl. Kolem 10,45 hodiny zavadil lžící stroje o předmětný kabel, který začal okamžitě hořet. Zastavil výkopové práce a zajistil prostor proti pohybu zaměstnanců a strojů. Během dvaceti minut se na místo dostavil správce elektrizační soustavy a zajistil opravu poškozeného zařízení. Dle jeho názoru uložení kabelu nebylo v souladu s normami, neboť nebyl obsypán pískem a neležela na něm ochranná fólie.

Pan [REDAKCE] uvedl, že je zaměstnancem obviněného. Dne 30. června 2018 na stavbě v Lovosicích vykonával funkci stavbyvedoucího. Pověřil bagristu pana [REDAKCE], aby pokračoval v práci z předešlého dne, kterou prováděl jiný bagrista, v prostoru, kde žádné sítě nebyly vyznačeny. Dále mu dal pokyn, pokud uloženu práci skončí dříve, aby pokračoval v jiném prostoru stavby, kde byl uložen kabel VN. Není si jistý, zda na existenci kabelu bagristu upozornil. Původně byly v prostoru uložení kabelu vykopány sondy, které kabel odhalily, ale ty byly zasypány při předchozí úpravě terénu, takže nebylo patrné, kde je kabel uložen.

Z písemného vyjádření obviněného vyplývá, že zemní práce prováděl na základě smlouvy o dílo č. [REDAKCE]. Součástí předávací dokumentace ke stavbě díla byla i situační mapa, na které bylo, mimo jiné, vyznačeno i předmětné zařízení elektrizační soustavy. Zaměstnanci byli s umístěním kabelu seznámeni a postup prací byl zvolen tak, aby nedošlo k jeho poškození. Řízením stavby byl pověřen [REDAKCE].

Pracovník správce elektrizační soustavy, společnosti ČEZ Distribuce, a. s. pan [REDAKCE] uvedl, že dne 30. června 2018, kolem 10.40 hodin byl dispečerem poslán v rámci pohotovosti na poruchu na kabelu. Na místě poruchy mu bagrista oznámil, že překopl kabel. Jednalo se o kabel o průměru 240 mm o elektrickém proudu 22 kV, typu AVXEKVLE.

Správce elektrizační soustavy Úřadu sdělil, že dne 30. června 2018 došlo v souvislosti s realizací stavby s názvem „Lovosice – průmyslová zóna II. – I. etapa“ k porušení kabelu vysokého napětí 22 kV. Ke stavbě bylo vydáno dne 20. prosince 2017 souhlasné stanovisko a souhlas s umístěním stavby a s činností v ochranném pásmu distribučních zařízení. Předmětný kabel byl vytyčen dne 28. srpna 2017 a následně dne 4. června 2018. Vytyčení polohy zařízení elektrizační soustavy v terénu bylo provedeno červenou barvou v místě stavby v katastrálním území Lovosice, na pozemku parc. č. 3001/23, v rozsahu „mezi TS DZC Lovosice a GASO Lovosice“. Správce elektrizační soustavy, tj. společnost ČEZ Distribuce, a. s. uplatnil škodu ve výši 47 223,60 Kč, kterou doložil podklady. Ke dni 22. listopadu 2018, nebyla viníkem škoda uhrazena. Správce elektrizační soustavy nestanovil dobu přerušování dodávky elektřiny, ani neurčil počet konečných odběratelů elektřiny, kterým byla dodávka elektřiny přerušena.

III. Průběh vedeného řízení

Po prostudování postoupeného spisového materiálu dospěl správní orgán k závěru, že spis neobsahuje skutečnosti, na základě kterých by byl dostatečně zjištěn skutkový stav dané věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu, proto byla věc předána sekci kontroly Úřadu k dalšímu došetření.

Po provedeném došetření správní orgán vyhodnotil shromážděný spisový materiál a dospěl k závěru, že při provádění zemních prací souvisejících se stavbou s názvem „Lovosice – průmyslová zóna II“ v katastrálním území Lovosice, na pozemku parc. č. 3001/23 dne 30. června 2018 došlo k nedodržení povinností, které vyplývají z § 46 odst. 12 energetického zákona. Zemní práce prováděl obviněný na základě smluvního vztahu uzavřeného se společností STRABAG a.s. dne 16. října 2017.

Obviněný na základě žádosti Úřadu ze dne 3. října 2018 dne 17. října 2018 poskytl Úřadu písemné vyjádření k okolnostem poškození zařízení elektrizační soustavy, protokol o předání a převzetí staveniště, pracovní smlouvu mezi obviněným a obsluhou stroje panem [REDAKCE] a písemné vyjádření [REDAKCE] a stavbyvedoucího [REDAKCE] k poškození zařízení elektrizační soustavy.

Společnost ČEZ Distribuce, a. s. na výzvy Úřadu ze dne 21. září 2018 a 12. listopadu 2018 poskytla Úřadu listiny obsahující informace o okolnostech a rozsahu poškození, vzniklé škodě a nákladech na opravu poškozeného zařízení elektrizační soustavy, včetně obrazové dokumentace a informací o jeho existenci a vytyčení v terénu.

Společnost ČEZ Distribuce, a. s. uplatnila podáním ze dne 22. listopadu 2018, které bylo Úřadu doručeno téhož dne, škodu ve výši 47 223,60 Kč s doložením podkladů a sdělením, že společnost ČEZ Distribuce, a. s. nezná viníka, avšak škoda jí k danému dni nebyla uhrazena.

Nedodržením povinností stanovených v § 46 odst. 12 energetického zákona mohl zhotovitel prací, tj. obviněný spáchat přestupek podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, proto správní orgán dne 27. listopadu 2018 zahájil s obviněným správní řízení ve věci možného spáchání předmětného přestupku.

V oznámení o zahájení řízení o přestupku byl obviněný poučen o právu vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu a k důkazům o nich, o právu navrhnout důkazy na svou obhajobu, podávat návrhy a opravné prostředky, vyjádřit se k podkladům

rozhodnutí, vyjádřit své stanovisko a o právu požádat o nařízení ústního jednání ve smyslu § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán v rámci řízení posoudil veškeré shromážděné materiály v rámci vedeného správního řízení a s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v § 3 správního řádu a dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí správního spisu, jsou ke dni vydání tohoto rozhodnutí dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí ve věci.

Obviněný byl dne 9. ledna 2019 vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, a to v termínu deseti dnů ode dne doručení předmětného vyrozumění. Obviněný svého práva nevyužil a žádné vyjádření k podkladům rozhodnutí ve stanoveném termínu nezaslal.

IV. Právní hodnocení

IV. I. Použitá právní úprava

Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Podle § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Správní orgán tak odpovědnost účastníka řízení posuzoval podle právní úpravy odpovědnosti za přestupky a energetického zákona účinné v době, kdy se účastník řízení posuzovaného jednání dopustil.

Z hlediska vyhodnocení použití a dopadu právní úpravy na projednávaný skutek, správní orgán uvádí, že v okamžiku spáchání skutku byl účinný energetický zákon (ve znění účinném do 31. prosince 2018, tzn. ve znění novely č. 131/2015 Sb.). Ustanovení § 46 odst. 12 energetického zákona a související přestupek dle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona a současném (pozdějším) znění energetického zákona, jsou v obou zněních stejné.

S ohledem na výše uvedené je tedy pro posouzení odpovědnost účastníka řízení za posuzovaný skutek a uložení správního trestu rozhodnou právní úpravou zákon o odpovědnosti za přestupky ve spojení se správním řád a energetický zákon.

IV. II. Obecný právní rámec

Přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že nesplní některou z povinností stanovených v § 46 odst. 12 nebo 13 nebo § 68 odst. 5 nebo umístí stavbu v ochranném pásmu v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 4 nebo provede jinou činnost v ochranném pásmu v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 4 nebo vysadí trvalé porosty v rozporu s ustanoveními § 68 odst. 6 nebo umístí stavbu v bezpečnostním pásmu v rozporu s ustanoveními § 69 odst. 3 energetického zákona.

V rámci tohoto správního řízení se správní orgán zabýval porušením § 46 odst. 12 energetického zákona, který stanoví, že v ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit

její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

Z § 46 odst. 5 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, které pro podzemní vedení elektrizační soustavy do napětí 110 kV včetně a vedení řídicí a zabezpečovací techniky činí 1 m po obou stranách krajního kabelu; u podzemního vedení o napětí nad 110 kV činí 3 m po obou stranách krajního kabelu.

Tím, že obviněný prováděl dne 30. června 2018 v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy (podzemního vedení) zemní práce, při kterých došlo k poškození předmětného zařízení elektrizační soustavy, postupoval v rozporu s § 46 odst. 12 energetického zákona.

IV. III. Formální a materiální stránka přestupku

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty přestupku nesplnění povinnosti stanovené § 46 odst. 12 energetického zákona, podle kterého je každý povinen zdržet se v ochranném pásmu i mimo ně jednání, kterým by mohl poškodit elektrizační soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti provádět tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.

Správní orgán má tedy s ohledem na výše uvedené za prokázané, že obviněný svým jednáním porušil povinnosti stanovené v § 46 odst. 12 energetického zákona, čímž došlo k naplnění formální stránky přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona.

V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivosti přestupku pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán má za to, že jednání obviněného naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku, neboť v jeho jednání lze spatřovat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu zařízení elektrizační soustavy, neboť aktivním jednáním obviněného došlo k poškození předmětného zařízení elektrizační soustavy s výše uvedenými následky.

S ohledem na výše uvedené je správní orgán přesvědčen, že není v daném případě pochyb o tom, že obviněný naplnil formální a materiální stránku předmětného přestupku.

IV. IV. Odpovědnost za přestupek

Zaměstnanec obviněného, stavbyvedoucí [REDAKCE] měl předpokládat, že bagrista [REDAKCE] bude provádět po dokončení prací v určeném úseku zemní práce, které budou vykonávány v bezprostřední blízkosti podzemního elektrického vedení a v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy. Přesto na tuto skutečnost bagristu neupozornil a ani nezajistil opětovné vytyčení a sondování polohy vedení zařízení elektrizační soustavy, i když věděl, že z důvodu předchozích probíhajících terénních úprav byly původní sondy zasypány a barevné vyznačení polohy kabelového vedení smazáno. Není tedy pochyb o tom, že tuto povinnost porušil.

V projednávaném případě není na základě zjištěných skutečností pochyb o tom, že pan [REDAKCE] byl při předmětném jednání, tj. činnosti, při kterých došlo

k poškození energetického zařízení, zaměstnancem obviněného, přičemž plnil úkoly, které mu byly zaměstnavatelem, tj. obviněným uloženy.

S ohledem na výše uvedené správní orgán uvádí, že na základě zjištěných skutečností, není pochyb o tom, že za jednání pana [REDAKCE] a pana [REDAKCE] odpovídá obviněný ve smyslu § 20 odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky, který stanoví, že za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení.

Nad rámec výše uvedeného správní orgán uvádí, že charakteristickým znakem přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je skutečnost, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je proto věcí obviněného, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané příslušnými právními předpisy, v tomto případě energetickým zákonem.

Obviněný věděl, že činnost provádí v ochranném pásmu elektrizační soustavy a v jeho bezprostřední blízkosti, přičemž jeho zaměstnanec v postavení stavbyvedoucího na tuto skutečnost neupozornil obsluhu bagru a nezajistil její sondáž a vytyčení, čímž ve svém důsledku zavinil poškození zařízení elektrizační soustavy, tj. vodiče podzemního vedení vysokého napětí, o který bagrista při bagrování zachytil lžící bagru.

S ohledem na výše uvedené tedy není pochyb o tom, že obviněný prostřednictvím svého zaměstnance, tj. stavbyvedoucího a shora uvedeného bagristy, při provádění zemních prací nesplnil povinnosti stanovené v § 46 odst. 12 energetického zákona, přičemž možné poškození předmětného zařízení mohl s ohledem na okolnosti předvídat.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky [§ 91d odst. 1 energetického zákona], zprošťující obviněného odpovědnosti za přestupek, tedy zda obviněný za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku (porušení povinností) zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, však nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci obviněného, tedy zánik odpovědnosti za spáchání předmětného přestupku. Lze tak konstatovat, že obviněný nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinností zabránil.

Ve vztahu k výše uvedenému lze tedy uzavřít, že obviněný je odpovědný za spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona, kterého se dopustil porušením § 46 odst. 12 energetického zákona.

V. Uložení správního trestu

Podle § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě a) napomenutí; b) pokuty; c) zákazu činnosti; d) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či e) zveřejnění rozhodnutí o přestupku. Podle § 36 téhož zákona lze správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty. Napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Z povahy provedení přestupku nepřipadá v úvahu uložit obviněnému správní trest propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť hodnota věci, kterou obviněný ke spáchání přestupku užil (rypadlo Komatsu PC), je ve zjevném nepoměru ke způsobenému následku a takový trest by byl, i kdyby mohl být uložen, zcela nepřiměřený. Uložení správního trestu ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku ve smyslu § 47 odst. 2 a § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přichází v úvahu jen tehdy, pokud to zákon výslovně stanoví. V posuzovaném případě je tak možno obviněnému uložit pouze trest ve formě napomenutí nebo pokuty.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného obviněným ve smyslu § 37 písm. a) a § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký.

Správní orgán proto v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve smyslu § 35 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ve formě pokuty.

Nadto správní orgán uvádí, že ukládání správního trestu formou pokuty zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech. Úřad je při stanovení výše trestu také vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, od které se může odchýlit pouze toliko v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu trestu, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti.

Za přestupek podle § 91a odst. 1 písm. p) energetického zákona lze uložit podle § 91a odst. 7 energetického zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvlášť vysoké závažnosti přestupku včetně jeho následků, době trvání a okolnostem, za kterých byl spáchán.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu § 37, § 38 a § 39 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem; k povaze a závažnosti přestupku; ke způsobu a okolnostem spáchání přestupku; k významu a rozsahu následků přestupku. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše uložené pokuty též k osobě pachatele, tj. obviněného.

Při stanovení výše uložené pokuty přihlížel správní orgán ke všem výše uvedeným okolnostem a skutkovým zjištěním projednávaného případu se zohledněním všech níže uvedených přitěžujících a polehčujících okolností.

Obviněný, jehož předmětem podnikání (oborem činností) jsou mimo jiné provádění staveb, jejich změn a odstraňování a oprávnění k hornické činnosti, si měl být s ohledem na obory svého podnikání (činností) velmi dobře vědom toho, že v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy je nutné veškeré činnosti provádět s vynaložením veškerého úsilí a maximální opatrností s předcházením možného vzniku případných škod, tak aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Uvedené vyhodnotil správní orgán jako přitěžující okolnost.

Obviněný přestupek spáchal neopatrností, když stavbyvedoucí na existenci zařízení elektrizační soustavy neupozornil obsluhu bagru a nezajistil vyznačení a sondování polohy

zařízení elektrizační soustavy uložené v zemi. Tuto skutečnost správní orgán vyhodnotil jako přitěžující okolnost.

Jako přitěžující okolnost hodnotí správní orgán i skutečnost, že obviněný neuhradil poškozenému, tj. společnosti ČEZ Distribuce, a. s. způsobenou škodu.

Při stanovení výše uložené pokuty je nutno dle § 40 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky zohledňovat také opakovanost porušování zákona účastníky řízení – obviněnými z přestupku, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování. Obviněný není evidován v rámci žádného jiného správního (přestupkového) řízení za porušení právního předpisu ve věcné působnosti Úřadu, což správní orgán vyhodnotil jako výrazně polehčující okolnost.

Při stanovení výše pokuty správní orgán vycházel také ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za přestupek je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Obviněný nedoložil v rámci vedeného správního řízení své aktuální majetkové poměry, avšak z účetní závěrky evidující údaje za rok 2017 zveřejněné ve sbírce listin v obchodním rejstříku vyplývá, že obviněný vykázal výsledek hospodaření běžného účetního období ve výši 5 347 000 Kč, z čehož lze usoudit, že výše uložené pokuty nemůže mít pro obviněného likvidační charakter. Současně správní orgán uvádí, že nejsou dotčena práva obviněného uplatňovat na svém zaměstnanci případnou náhradu škody, kterou mu jeho zaměstnanec při plnění pracovních úkolů způsobil.

Ve vztahu k výše uvedenému správní orgán uvádí, že pokuta byla stanovena při samé spodní hranici zákonem stanovené sazby, a to ve výši, která je zcela přiměřená míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň byla stanovena v takové výši, aby byla způsobilá vyvolat zásah do majetkových poměrů obviněného. Právě proto správní orgán uložil obviněnému pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, neboť takto stanovenou pokutu považuje za odstrašující a uložený správní trest tak může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Pokuta byla rovněž uložena v souladu s § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VI. Náhrada škody

Poškozený uplatnil v rámci vedeného řízení nárok na náhradu škody ve výši 47 223,60 Kč písemným sdělením ze dne 22. listopadu 2018. V souladu s § 70 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se stává poškozeným zahájením správního řízení. Výši škody poškozený opírá o součet nákladů vynaložených na opravu poškozeného zařízení elektrizační soustavy, které jsou součtem plateb za použitý materiál a provedenou práci vyplývající z jednotlivých zakázkových listů sloužící jako podklad pro fakturaci a jednotlivých dílčích faktur za provedenou práci. Tyto podklady poškozený předložil správnímu orgánu. Z předložených podkladů vyplývá, že se na opravě poškozeného zařízení elektrizační soustavy podílely kromě poškozeného i jiné subjekty. Z předložených podkladů, ze kterých je vypočtena uplatňovaná výše škody, není zřejmé, zda všechny vykazované a vyčíslené úkony, byly provedeny v přímé souvislosti s projednávanou věcí. Dále z předložených

podkladů nevyplývá, zda bylo posuzováno a hodnoceno účelné vynaložení nákladů na opravu, jak z pohledu použitého materiálu, tak vynaložené práce. Dále není zřejmé, zda vystavené faktury druhých subjektů byly poškozeným rozporovány, či akceptovány.

Podle § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky správní orgán uloží obviněnému povinnost nahradit poškozenému škodu, jestliže byla tato škoda způsobena spácháním přestupku, nebyla obviněným dobrovolně nahrazena a její výše byla spolehlivě zjištěna. Jinak poškozenému nárok na náhradu škody nepřizná a odkáže ho s jeho nárokem na soud nebo jiný orgán veřejné moci. Obdobně postupuje i v případě, kdyby zjišťování škody vedlo ke značným průtahům v řízení.

V rámci řízení bylo zjištěno, že v důsledku jednání obviněného došlo k poškození zařízení elektrizační soustavy, čímž nepochybně vznikla poškozenému, jakožto provozovateli distribuční soustavy, škoda.

V přestupkovém řízení správní orgán rozhoduje o vině obviněného a ukládá za přestupek trest. Pro správní trestání platí obdobné principy jako pro trestání soudní a v řízení o přestupcích se analogicky uplatní principy stanovené trestním právem, pokud analogie není k újmě účastníka tohoto řízení (pachatele). Také toto trestání musí podléhat stejnému režimu jako trestání za trestné činy a v tomto smyslu je třeba vykládat všechny záruky, které se podle vnitrostátního práva poskytují obviněnému z trestného činu. (Viz analogicky např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, ze dne 27. října 2004, č. j. 6 A 126/2002 - 27 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. dubna 2008, č. j. 1 As 27/2008 - 67 i nálezy Ústavního soudu ze dne 11. března 2004, sp. zn. II. ÚS 788/02 a nálezy Ústavního soudu ze dne 17. ledna 2008, sp. zn. II. ÚS 82/07 - 1).

Poškozený jako podklad pro stanovení škody vzniklé v důsledku jednání obviněného předložil správnímu orgánu výpočet škody vycházející z jednotlivých faktur za provedené práce a zakázkových listů na provedenou práci. Nejedná se o odborné vyjádření znalce. S ohledem na nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 3363/14 - 1 výpočet vzniklé škody předložený poškozeným, nemůže dle názoru správního orgánu nahradit znalecký posudek, který by měl být základním podkladem pro rozhodování správního orgánu v posuzované věci, zejména když předložené podklady, na základě kterých správní orgán rozhodl o vině obviněného, neobsahují podrobný popis rozsahu vzniklého poškození na zařízení elektrizační soustavy.

S ohledem na výše uvedené nepovažuje správní orgán škodu ve výši 47 223,60 Kč uplatněnou poškozeným za zjištěnou takovým způsobem, který by splňoval požadavky na její nepochybné zjištění v rámci správního řízení. Pro její přesné stanovení by si tak správní orgán musel opatřovat další podklady a provádět složité dokazování, což by vedlo k průtahům v řízení a bylo by tak porušeno právo obviněného na projednání věci v přiměřené lhůtě.

Z § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že pokud výše škody nebyla spolehlivě zjištěna, správní orgán poškozenému nárok na náhradu škody nepřizná a odkáže ho s jeho nárokem na soud nebo jiný orgán veřejné moci. Obdobně se postupuje rovněž v případě, kdy by zjišťování škody vedlo k značným průtahům v řízení. Průtahy v řízení mohou vznikat například tehdy, pokud by vzhledem ke složitosti posouzení výše vzniklé škody musely být zpracovány znalecké posudky apod. Není totiž zpravidla v možnostech orgánů projednávajících přestupky, aby v řízení o přestupku zjišťovali škodu, která zatím spolehlivě zjištěna nebyla, a nahrazovaly tak civilní soudy (viz Jemelka, L.,

Vetešník P. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck 2017, s. 797).

Jinými slovy, řízení o náhradě škody (adhezní řízení) je ve vztahu k meritornímu rozhodování ve věci, byť je jeho integrální součástí, v jistém smyslu pouze akcesorické povahy. Procesní činnost správního orgánu tak nemůže přesahovat v daném ohledu aktivitu směřující k náležitému rozhodnutí o vině a trestu. Toliko občanskoprávní řízení je řízením bezvýjimečně zaručujícím (za splnění zákonem předepsaných podmínek) možnost domoci se uplatněného majetkového nároku. Obecně tedy platí, že postup spočívající v odkázání poškozených s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, nepředstavuje odepření spravedlnosti, ale ústavněprávně regulární použití institutu urychlujícího sankční řízení (viz analogicky např. usnesení Ústavního soudu ze dne 18. února 2015, sp. zn. II. ÚS 165/15).

Správní orgán proto poškozeného s nárokem na náhradu škody odkázal na soud.

VII. Náklady řízení

Výrokem III. tohoto rozhodnutí je obviněnému ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, tj. obviněnému, který byl uznán vinným, resp. který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s § 152 správního řádu k Radě Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Obviněný může proti tomuto rozhodnutí podat rozklad v plném rozsahu. Poškozený má právo v souladu s § 96 odst. 1 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky podat rozklad pouze proti výroku o nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení a proti výroku o nákladech spojených s uplatněním nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení.

Mgr. Jaroslav Hausknecht, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Praha